

Szentesi Zöldi László: Prolí

2018 július 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Így nevezzük ?t, és még véletlenül sem proletárnak vagy melósnak, esetleg munkásembernek.

A prolí mindezek selejtje, tudatlan és rosszindulatú lény. Óvatos becsléssel azt mondjuk, inkább milliószámra, mint százezrével fordul el? hazánkban, és korántsem a nagyvárosokban, a kommunizmus évtizedei alatt mindenhol elterjedt. Igazi közege mindenestre Budapest, itt szó szerint percenként botlunk prolikba, ha akarunk, ha nem. Ha a prolí lényegét óhajtjuk meghatározni, ezek a szavak jutnak eszünkbe: h?börgés, irigység, hazudozás, igénytelenség, sunyiság, rosszindulat. Ebb?l a pompás koktélból keverték ki ?t, és bármi történjék is vele, ezek a tulajdonságai beleivódtak lényébe, ahogyan az anyaföld is beszívja a radioaktív es?t.

Állandóan panaszkodik. Valahogy úgy kanyarítja a szót, hogy belásd, mindannyian áldozatok vagyunk. Megállás nélkül fröcsög bel?le a gy?lölet, és rögtön ki is mondja, amire közben gondol. Útfelújítás a Rákóczi úton? "Rohadjon meg, aki kitalálta!" Határon túli magyarok? "Fel?lem megdögölhet az összes!" Eleve úgy tekint a világra, hogy csak a rosszat vegye észre bel?le. Semmilyen szép és nemes körülmény nem érdekli, észre sem veszi, mert lelki beállítottsága negatív, intrikus.

Ha valahol rosszat észlel, harsányan közzé teszi, és legbelül elégedetten nyugtázza, hogy tessék, ez sem m?ködik, az élet ?t és az ? sötét világgépét igazolja minden áldott percben. Igen, a világ rossz, és neki is rossznak kell lennie, különben felfalják, gondolja, és nagyot böfög a sör mellé.

És beszél, egyre csak beszél. A rossz pesti jassz az anyanyelve, de annak is az ócska, Kádár-korszakbeli változata. Olyanokat mond, mint "köcsög, ötker, hatker, Jugóba jární, faszikám, bevállalós, nem-e lehetne-e megoldani okosba" és így tovább.

Vezetés közben Sebestyén Balázst hallgatja a rádióban, teljesen szinkronban van vele, szereti és értékeli a kereskedelmi rádiózást. Gyakran idézi Hofit, ilyenkor hangosan felröhög, olcsó m?foga megcsillan a napfényben. Nadrágja farmer, lábán szandál, pólója közönséges fekete darab, otthon még tizenöt ilyen tart, és minden nap felvesz egy újat, hónap közepén aztán az élettársa elébe teríti a frissen kimosottakat.

A prolí mindig hazudik. Pontosabban szólva, nem tudod, mikor hazudik öncélúan és mikor hazudik valamilyen kifejezett céllal. Talán ? sem tudja, mikor éppen miért nem mond igazat, de miután teljesen hülyének tart, nem is fontos a számára, mit gondolsz err?l. Mások történeteit csomagolja a sajátjaként, de csak akkor, ha ? jól jön ki bel?le. Párbeszédre képtelen, amíg te beszélsz, ? er?t gy?jt, aztán folytatja, ahol abbahagyta, nem reagál a te mondandódra.

A prolí lételeme a szabályok áthágása. Semmilyen el?írást nem tart be, úgy gondolja, hogy a világ szemfülesekre és balfácánokra osztható, és ? értelemszer?en nagyon okos, mert nem tartja be az el?írásokat. Önképének lényege a vélt élelmesség. Nem az igazság keresése hajtja, hanem a kiskapukat nyitogatja.

Úgy tartja, hogy az el?írásokat gazdag és szerencsés rohadékok hozzák, de ?, a kisember, sokkal okosabb náluk, és egyszer?en csak az életben maradásra törekszik, amikor senkit és semmit nem tisztelve átgázol az akadályokon. Szerinte szemesnek áll a világ, lelkiismeretr?l, kötelességr?l soha nem hallott. Az emberek többségében a szellemi és testi er?feszítések tiszteletet ébresztenek, benne viszont irigységen kívül semmit sem kelt a Nobel-díjas tudós vagy az olimpiai bajnok jelenléte.

Kulturális ízlése alantas és felszínes. A m?vészeti ágak közül csak és kizárólag a zenét képes értelmezni, persze azt is csak díszletként, semmit nem akar és nem is tudna megfejteti, megérteni bel?le. Régen Zámbó Jimmy volt az istene, most Kis Grófó. Ha ellágyul, a dalban az olcsó érzelmeket, a hamis szentimentalizmust, ha jó a kedve, a pattogós ritmusokat keresi, persze a létez? legócskább hangszerelésben és el?adásmódban: a hatásos, primitív megjelenítést végtelenül szépnek érzi. A prolí képtelen halkan, visszafogottan hallgatni a kedvenc zenéit. Autójából ordít a lakodalmas és a tuctuc, falunapon és majálison az ? kedvéért tekerik csutkára a hanger?t, és jól is teszik, beszélgetni úgysem szokott, legalább hadd kábuljon.

A prolí húsz éve ugyanabba a kocsmába jár, ott piál és hangoskodik. Ha kell, strandpapucsban is leugrik egy pofa sörre. Mindig ugyanarról van szó: tegnapi és mai lerészegedések, egymás feletti kárörvendés, és persze politika orrba-szájba. A prolí mindig bölcsekedik, ez a kocsmái alapállása, fitogtatja jól értesültségét. Ha magánál m?veltebbel találkozik, igyekszik felzárkózni, persze nem m?veltségben, csak dumában. Holtbiztos recepteket tud az ország megmentésére, ezeket haladéktalanul közli is a barátaival.

Aki jól néz ki, nyugalmat és er?t sugall, a prolí természetes ellensége. Egyszer?en nem bírja elviselni a szellemi jelenlétet, sunyi gy?löletet táplál minden olyan politikus iránt, aki nem hízeleg neki, a prolinak. Id?legesen azt a pártot támogatja, amelyik a leginkább felébreszti benne rossz tulajdonságait. Az id?leges jel? egyáltalán nem

véletlen: a prolí soha nem horgonyoz le egyetlen gondolat, eszme vagy irányzat mellett sem. A politikát remények és csalódások váltakozásának látja, a közélet semmilyen más elemét nem érti, nem fogja fel.

Mindig a markát tartja, az államtól azt várja, hogy adjon neki valamit. El?szeretettel szavaz új mozgalmakra, amelyek megszedítik demagóg ígéreteikkel, hogy aztán újabb kedvencet keressen magának. Túlságosan persze azokban sem hisz, és mert az irigysége mindennél er?sebb, kárörvendve nézi a hanyatlásukat, és úgy beszél róluk, mintha pár hónappal azel?tt nem rájuk szavazott volna. Ha leleplezik, a prolí sóhajtva csak ennyit mond: bennük is csalódtunk...

Ha gazdag a prolí, magát vállalkozónak nevezi. Vagy rejtélyesen mosolyog, amikor a foglalkozását kérdezed. Különb?féle cégeket vezet, és két-három percen át is magyarázza, egészen pontosan mivel foglalkozik. De valahogy nem áll össze az egész.

Céges tanácsadás, alkatrészek, cégalapítás, vámüggyek, export-import, nyersanyag, híradástechnika. Minden érdeklí, mindent forgalmaz, mindent vásárol. Lassan, lomhán mozog, ahogyan példaképeit?l, a nála módosabb vérbarmoktól elleste. Meggy?z?dése, hogy a gazdag embernek már nem kell kapkodnia semmi és senki után. Úgyis minden és mindenki megvásárolható a világon.

Ha sportol a prolí, nagyon fontos számára minden küls?ség. Els?sorban a saját külseje. Naponta egy-két órát tölt az edz?teremben, állhatatosan gyúr, kondizik, hosszan elnézegeti magát a tükörben. Meg is látszik az eredmény: látványos konditermi izmai vannak, kigyúrt, gyönyör?en kidolgozott a teste, igaz, a lába továbbra is pipaszár. Olyan ruhákat is visel, amelyek fels?testén kidomborítják a lényegét, nagyon kedveli például az izompólót. Szedetí a szemöldökét, sz?rtelenít, szoláriumba jár.

Nyári cip?höz soha nem húz zoknit. Tetoválása nonfiguratív motívumokból áll. Látványos megjelenéséhez azonban – furcsa kontrasztként – vagy b?g? baromhang, vagy selypes motyogás járul, amit azonban ? férfiasnak, illet?leg intellektuálisnak gondol, és a saját köreiben igazat is adnak neki.

Ha autót vezet a prolí, akkor úgy van vele, hogy verseny az élet, és neki is életben kell maradnia. Soha nem enged be senkit maga elé a másik sávból, mereven maga elé bámul, mintha észre sem venne, közben persze tökéletesen észleli, hogy ott vagy. Néha finoman gázt is ad, éppen csak annyit, hogy garantáltan nem férj be elé. A prolí habozás nélkül beáll a mozgássérült helyekre, olykor keresztbe, hogy úgy t?njön, rendkívül siet, vagy egyszer?en csak azért, hogy egyszerre két helyen is elfoglaljon, mert neki az jár.

Ha bármilyen nehézsége támad a közlekedésben, például várnia kéne fél percig, amíg kifordul elé egy parkoló autó, válogatott szidalmakat zúdít a másik emberre. Ilyenkor nyaki erei kidagadnak, és szidja az anyádat, és biztos lehetsz abban, hogy rosszabb a kocsid az övénél, ezt is belefoglalja mondanivalójába.

Ha a prolí n?, mindig és mindenütt cigarettázik, ízléstelenül és harsányan festi magát, és domborulatait gondosan közszemlére teszi. Nagyon trágár a beszéde, harsányan és válogatás nélkül jár a szája, egyáltalán nem zavarja, hogy az ajkáról elröppen? mocskos kifejezéseket bárki meghallhatja. Intrikus, pletykás és rosszindulatú, kibeszél másokat, akivel éppen együtt van, azzal kórusban szidja a távol lév?t, majd a távol lév? társaságában az el?bbit. Szerelmi élete érzelmi végletek között ingadozik: látványos, nyálas ellágyulásokkal és ?rjög? hisztériával közeledik partneréhez. Minden prolí n?vel töltött perc egy-egy életdráma, ahol azonban a f?szerepet nem Ruttkai Évákra, hanem az ekhós szekéren terpeszked? mosón?re szabták.

A prolinak nincsen apja, se anyja, se Istene, se hazája. Embernek hitvány, magyarnak alkalmatlan. Itt él köztünk, vegetál. Társadalmi, közösségi ügyekben tökéletesen használhatatlan. Ami a közösségé, azt semmire sem tartja, nem épít, csak rombol. Általában adót sem fizet, én tartom el.

A prolíhoz voltaképpen semmi köze a embernek. Nem honfitársunk, csak ugyanúgy néz ki a személyi igazolványunk. És annak ellenére, hogy mintha valami udvariatlanság volna, társadalmi tilalom övezi a megnevezését, jellemzését, igazából nagyon is létezik. Szerintem viszont az az udvariatlanság, hogy a fajtájából még mindig annyi járkál köztünk a XXI. században.

Szentesi Zöldi László - [Facebook](#)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen:

<https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:
<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló